

[Erik Eriksen.]

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Aksel Møller, men når finansministeren henvendt til det ærede medlem hr. Aksel Møller anfører, at pengemængden under den nuværende regering er steget med ca. et par hundrede millioner kroner, medens den under den liberale regering steg med 300-400 mill. kr., er der dog hertil at sige, at i den foregående regerings tid steg valutareserven, medens den er faldet under den nuværende regering, og pengemængden ville derfor være faldet siden 1953, hvis der ikke var trukket mellem 500 og 600 mill. kr. på nationalbanken. Det ved den højtærede finansminister også godt.

Jeg har så et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det er jo som sædvanlig sådan, at det ærede medlems tale kan forstås og udlægges på forskellig måde. Jeg ved ikke, om det ærede medlem opfatter det som en kompliment, når jeg siger, at det vel egentlig også er meningen. Forstod jeg det ærede medlem rigtigt, var der ikke megen strid mellem det ærede medlem og mig på det sagligt økonomisk-politiske grundlag. Det er min opfattelse, at vi på en lang række områder var enige. Det sagde jeg også i går og har altså fået det bekræftet.

Jeg må også sige, at jeg naturligvis i meget høj grad værdsætter de gode for-sætter, det ærede medlem har, men — sagt i al venskabelighed — man studser alligevel en gang imellem, som f. eks. når det ærede medlem i går sagde, at man altid skal sige befolkningen, hvad det er, man vil. Det er nu ikke lige netop det, det ærede medlem er inde på i den sidste tid. Derfor kommer det ærede medlem ud for en vis konflikt med hensyn til det, man kalder forholdet mellem liv og lære. Tag f. eks. sådan en ting som sparebeviserne — her er det da ikke helt indlysende, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har været meget hidsig efter forud for valget at understrege, hvad det er, man vil. Eller tag spørgsmålet om, hvorvidt det ærede medlem efter valget vil støtte en socialdemokratisk regering. Her siger det ærede medlem: lad os vente og se. Men nuvel, det ærede medlem advarede mod håndgemæng, og det skal jeg

altså rette mig efter. Det kan jeg trøstigt gøre, for det kommer nok noget tydeligere frem i løbet af den kommende måned, for selv om jeg altså ikke forlanger klarhed, er jeg aldeles overbevist om, at hans vælgere vil forlange det.

Det ærede medlem skal altså ikke kunne sige, at jeg vil slå noget i stykker, som kan medvirke til at befordre en liberal politik, men så må jeg også tilføje, at det ærede medlem må ikke tro, at venstre og det konservative folkeparti ikke skulle kunne enes om fremtidens politik. Hvis det ærede medlem tror det, er det en alvorlig misforståelse. Jeg er ganske sikker på, at det kan de to partier.

Jeg må om dette samarbejde i øvrigt sige, at det er det, den historisk-politiske redaktør, hr. Svend Thorsen, så rigtigt har kaldt alternativet til den socialdemokratiske blok. Det er da klogt og rigtigt sagt. Jeg må indrømme, at i den sidste tid har hr. Thorsen på forskellig måde og på forskellige områder været mere præget af at være radikal folketingskandidat end netop historisk-politisk skribent. Nå, enhver vare har jo sin pris.

Må jeg også sige til det ærede medlem, at det er ikke rigtigt at fremstille det, som om der skulle være strid mellem mit parti og det konservative folkeparti om forsvaret. Om forsvaret i øvrigt kan jeg i virkeligheden henholde mig til de betragtninger, som den højtærede stats- og udenrigsminister i går gjorde gældende. Forholdet er for mig dette, at socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti står som bærere af vor forsvars- og udenrigs-politik. Denne politik må hvile på disse tre partier. Jeg hører til dem, der rent ud erkender, at det er naivt at tro, at man i dette land kan føre en forsvarspolitik uden om arbejderne, det lader sig ikke gøre, og derfor er det noget meget afgørende, at socialdemokratiet, venstre og de konservative står sammen om en fælles positiv forsvarspolitik.

Her kunne jeg naturligvis også gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om det negative. Det er, som om hans betragtninger om forfatningen kun tager sigte på forholdene uden for forsvars- og udenrigspolitikken.

Jeg deler ikke det ærede medlems be-